

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ "ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ"
ФАКУЛТЕТ ПО "МАТЕМАТИКА И ИНФОРМАТИКА"
КАТЕДРА "КОМПЮТЪРНИ ТЕХНОЛОГИИ"

АНГЕЛ АТАНАСОВ ГОЛЕВ

**ГЕНЕРИРАНЕ И ИЗСЛЕДВАНЕ
НА ПОЧТИ-ПРЪСТЕНИ
НАД КРАЙНИ ЦИКЛИЧНИ ГРУПИ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд
за присъждане на образователната и научна степен "доктор"
в област 4. Природни науки, математика и информатика,
професионално направление 4.6 Информатика и компютърни
науки, научна специалност 01.01.12 Информатика

Научен ръководител: проф. д-р Асен Рахнев

Пловдив, 2011 г.

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ "ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ"
ФАКУЛТЕТ ПО "МАТЕМАТИКА И ИНФОРМАТИКА"
КАТЕДРА "КОМПЮТЪРНИ ТЕХНОЛОГИИ"

АНГЕЛ АТАНАСОВ ГОЛЕВ

**ГЕНЕРИРАНЕ И ИЗСЛЕДВАНЕ
НА ПОЧТИ-ПРЪСТЕНИ
НАД КРАЙНИ ЦИКЛИЧНИ ГРУПИ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд
за присъждане на образователната и научна степен "доктор"
в област 4. Природни науки, математика и информатика,
професионално направление 4.6 Информатика и компютърни
науки, научна специалност 01.01.12 Информатика

Научен ръководител: проф. д-р Асен Рахнев

Рецензенти: проф. д-р Стоян Капралов
доц. д-р Антон Илиев

Пловдив, 2011 г.

Дисертационният труд е обсъден и насочен за защита на разширено заседание на катедра “Компютърни технологии” при Факултета по математика и информатика на ПУ “Паисий Хилендарски”

Дисертационният труд **“Генериране и изследване на почти-пръстени над крайни циклични групи”** съдържа 84 страници. Използваната литература включва 50 източника, от които 40 на латиница. Списъкът на авторските публикации се състои от 5 заглавия.

Защитата на дисертационния труд ще се състои на 07.06.2011 от 13:30 в заседателната зала на новата сграда на ПУ “П. Хилендарски”.

Материалите по защитата са на разположение на интересувашите се в секретариата на ФМИ, нова сграда на ПУ, каб. 330, всеки ден от 8:30 до 17:00 часа.

Съдържание

Обща характеристика на дисертационния труд	5
Актуалност на темата	5
Цели и задачи на дисертационния труд	7
Структура и обем на дисертационния труд	8
Кратко съдържание на дисертационния труд	9
Глава I. Увод в алгебричните структури	9
Глава II. Долни граници за почти-пръстени над крайни циклични групи	11
Глава III. Генериране на почти-пръстени над крайни циклични групи	19
Перспективи за развитие	28
Апробация на резултатите	28
Авторска справка за приносите в дисертационния труд	29
Благодарности	30
Публикации по дисертационния труд	30
Литература	31

Обща характеристика на дисертационния труд

Актуалност на темата

Теорията на почти-пръстените е един от новите и не напълно изучени клонове на алгебрата.

Две аксиоми различават почти-пръстените от пръстени: събирането не е непременно абелево и се изисква верността само на единия дистрибутивен закон (левия). Най-естествените примери на почти-пръстени са: множеството $M(G)$ от всички преобразувания на групата G в себе си; множеството от афинните преобразувания на векторно пространство в себе си; множеството от полиномите над комутативен пръстен с единица — всяко заедно с естествените операции събиране и суперпозиция [16].

Исторически първото изследване на почти-пръстени прави Dickson през 1905 г. Той доказва съществуването на “поле със само един дистрибутивен закон” — наречено почти-поле. Още от 1907 г. Veblen, Wedderburn и много други автори използват почти-полета за да координатизират някои важни класове крайни геометрии. С тяхна помощ са получени и първите примери на недезаргови и непаскалеви геометрии. Понастоящем почти-полетата имат много приложения в геометрията. Голямо значение за комбинаториката имат планарните почти-полета, т.е. почти-полета, в които уравнението $a.x = b.x + c$ има единствено решение. Фергето показва, че планарните почти-пръстени се използват на конструиране на множество примери от нови балансирани непълни блок-дизайни и частично балансирани непълни блок-дизайни, всичките с малки параметри. Някои от тези дизайни се прилагат успешно в селскостопански експерименти. Освен това планарните почти-полета се използват за изучаване и на Мьобиусови равнини. Сега почти-пръстените имат добре изградена теория и множество приложения в теория на групите, геометрията, комбинаториката, при изследване на полиномиални изображения и др. На изучаването им са посветени повече от 1000 статии и няколко монографии [13], [16] и др.

През 1969 г. J. Veidleman въвежда понятието регулярност и в почти-пръстени. Той показва, че всеки нуласиметричен почти-пръстен се влага в регулярен почти-пръстен. Редица свойства на регулярните почти-пръстени се изследват и работите на Ligh, Heatherly, Oswald

и др. През 1979 г. Марин аналогично въвежда и понятието строго-регулярност в почти-пръстени. Почти пръстенът R се нарича регулярен (ляво строго-регулярен; дясно строго регулярен), ако за всеки елемент a от R уравнението $a = axa$ (съответно $a = xa^2$; $a = a^2x$) е разрешимо в R . Естествено е да се въведе и π -регулярност в почти-пръстени [1], [2]. Почти-пръстенът R се нарича π -регулярен (ляво π -регулярен; дясно π -регулярен), ако за всеки елемент a от R съществуват естествено число $n = n(a)$ и елемент $f = f(a)$ от R , за които е вярно равенството $a^n = a^n f a^n$ (съответно $a^n = xa^{n+1}$; $a^n = a^{n+1}x$). Почти-пръстенът R се нарича N -регулярен (строго π -регулярен), ако е едновременно ляво и дясно π -регулярен почти-пръстен. В редица съвременни статии [5], [6], [14], [15] се разглеждат и много други обобщено регулярни почти-пръстени.

Изучаването на почти-пръстени, чиито адитивни групи са крайни и циклични започва с работата [7] на Клей от 1964 г. В нея се дават достатъчни условия за построяване на почти-пръстени над произволна крайна циклична група. През 1968 се конструират с помощта на компютър всички почти-пръстени над циклични групи от ред по-малък от 8 [8]. Доста по-късно през 1977 г. са конструирани и почти-пръстените над циклична група от ред 8 [16], от ред < 13 [22] през 1984 г., от ред < 14 [20], [3] през 1985 г. и от ред < 16 [4] през 2008 г.

Интерес представлява изследването на структурата и намирането на броя на почти-пръстените над крайни циклични групи от ред по-голям или равен на 16 и различен от просто число. Предизвикателство е използването на програмни средства за генериране, търсене и анализиране на обекти, като конкретните резултати могат да се използват за изграждането на нови хипотези.

Цели и задачи на дисертационния труд

Настоящият дисертационен труд има следните цели:

- (I) Разработване на алгоритми и програмни средства за намирането на почти-пръстени над крайни циклични групи;
- (II) Разработване на програмни средства за улесняване на визуалния анализ на генерираните почти-пръстени;
- (III) Подобряване на долните граници за броя на почти-пръстените над крайни циклични групи;
- (IV) Разработването на програмни средства за изследване на различни свойства на почти-пръстените над крайни циклични групи.

За реализацията на тези цели е необходимо да се решат следните задачи:

- (A) Да се разработят алгоритми и съответни програми за генериране на почти-пръстени над \mathbb{Z}_n за малки n ;
- (Б) Да се разработи програма, която да представи по удобен начин намерените почти-пръстени и да подпомогне за визуалното им изследване;
- (B) Да се изучат известните свойства на почти-пръстени над крайни циклични групи намерени досега;
- (Г) Да се анализират получените нови почти-пръстени и да се направят хипотези за структурата им;
- (Д) Да се формулират и докажат теореми, подобряващи долните граници за броя на почти-пръстените над крайни-циклични групи;
- (E) Да се усъвършенстват и подобрят алгоритмите за генериране, за да могат да се използват и за намиране на почти-пръстени от по-висок ред;
- (Ж) Да се разработят алгоритъм и програма за намиране на неизоморфни почти-пръстени;
- (З) Да се разработят библиотеки за изследване на различни свойства на намерените почти-пръстени над крайни циклични групи, като дистрибутивност, регулярност (ляво строга-регулярност, дясна строга-регулярност), π -регулярност, N -регулярност и др.;
- (И) Да се направи динамичен сайт за публикуване на получените резултати.

Структура и обем на дисертационния труд

Дисертацията се състои от увод, три глави, заключение, перспективи за развитие, публикации по дисертационния труд и използвана литература.

Обемът на основната част е 77 страници, а на използваната литература — 4 страници. Използваната литература включва 50 заглавия — 10 на кирилица и 40 на латиница. Списъкът на авторските публикации се състои от 5 заглавия.

В първа глава се разглеждат основните алгебрични структури, като по-голямо внимание е обърнато на почти-пръстените.

Във втора глава са представени резултатите, подобряващи долните граници за почти-пръстени над крайни циклични групи. Твърденията са разделени за нуласиметричните и ненуласиметричните пръстени, като основните резултати са илюстрирани с таблици. Дадени са доказателствата на всички твърдения.

Резултатите в тази глава са получени след изследване на почти-пръстените генерирани от програмните средства за намиране на почти-пръстени над крайни циклични групи.

След изследване на почти-пръстените, генерирани от програмните средства за намиране на почти-пръстени над крайни циклични групи, са направени хипотези, като някои от тях са отхвърлени, а някои са довели до формулирането на твърденията в тази глава.

В трета глава се разглежда генерирането на почти-пръстени над крайни циклични групи от ред ≤ 29 . Описани са алгоритми за намиране на почти-пръстени и програмните средства за анализ на намерените почти-пръстени. Дадени са примери на почти-пръстени, отговарящи на условията на предложените теореми във втора глава. Подробно се разглежда и намирането на групи от изоморфни почти-пръстени.

В заключение са представени резултатите от извършената работата и приносите в дисертационния труд. Разглеждат се и възможностите за бъдещо развитие.

Кратко съдържание на дисертационния труд

Глава I. Увод в алгебричните структури

1.1. Основни алгебрични структури

В този параграф са дадени дефинициите на основните алгебрични структури, използвани при изучаването на почти-пръстените над крайни циклични групи и са представени различни примери.

Обръщаме внимание на следващата дефиниция, за да са видни разликата между структурите пръстен и почти-пръстен.

Определение 1.1.10. Нека R е множество, в което са дефинирани две алгебрични операции — събиране “+” и умножение “.”. Множеството R се нарича *пръстен*, когато са изпълнени следните аксиоми:

- (R_1) R е абелева група спрямо събирането;
- (R_2) R е полугрупа спрямо умножението;
- (R_3) Събирането и умножението са свързани дистрибутивно:

$$a \cdot (b + c) = a \cdot b + a \cdot c \quad \text{и} \quad (a + b) \cdot c = a \cdot c + b \cdot c$$

за произволни $a, b, c \in R$.

(R'_2) R е полугрупа с единица спрямо умножението, т.е. R е моноид.

Ако вместо условието (R_1) е изпълнено (R'_2), то се казва, че пръстенът е с единица.

1.2. Почти-пръстени

Определение 1.2.1. Алгебричната система $(G, +, *)$ се нарича (*ляв*) *почти-пръстен*, ако $(G, +)$ е група, $(G, *)$ е полугрупа и $a * (b + c) = a * b + a * c$, за произволни $a, b, c \in G$. От левия дистрибутивен закон следва, че $x * 0 = 0$ за всяко $x \in G$. Ако за всяко $x \in G$ е вярно, че $0 * x = 0$, то почти-пръстенът $(G, +, *)$ се нарича *нуласиметричен*.

Две аксиоми различават почти-пръстените от пръстени: събирането не е непременно абелево и се изисква верността само на единия

дистрибутивен закон (левия). Най-естествените примери на почти-пръстени са: множеството $M(G)$ от всички преобразувания на групата G в себе си; множеството от афинните преобразувания на векторно пространство в себе си; множеството от полиномите над комутативен пръстен с единица — всяко заедно с естествените операции събиране и суперпозиция [16].

Тъй като всяка циклична група от ред n е изоморфна на групата от остатъците по модул n , то навсякъде в тази статия ще предполагаме, че $G = \mathbb{Z}_n = \{0, 1, \dots, n-1\}$, $2 \leq n < \infty$. Освен това с π ще означаваме функция, изобразяваща \mathbb{Z}_n в себе си, а с $+$ и \cdot ще означаваме събирането и умножението по модул n , т.е. равенството $c = a \cdot b$ е равносилно на сравнението $ab \equiv c \pmod{n}$.

Операцията $+$ върху група G от n елемента е една от всичките n^{n^2} операции, които могат да бъдат дефинирани върху G . Разглеждаме n^{n^2} операции, като точно n^n от тях са ляво дистрибутивни върху $+$. Съществува взаимно-еднозначно съответствие между тези n^n операции и функциите π изобразяващи \mathbb{Z}_n в себе си. Трябва да има необходими и достатъчни условия върху π , така че съответните операции да бъдат асоциативни. И накрая трябва да има необходими и достатъчни условия върху множеството от асоциативни операции върху π , така че те да дефинират изоморфизъм. Това дефинира релация на еквивалентност върху множеството от всички почти-пръстени имащи една и съща адитивна циклична група.

Теорема 1.2.1 [7, I]. Нека $*$ е бинарна операция над \mathbb{Z}_n . Операцията $*$ е ляво дистрибутивна върху $+$ тогава и само тогава, когато съществува функция π , такава че за всички $p, q \in \mathbb{Z}_n$ е изпълнено $p * q = \pi(p) \cdot q$.

Следствие 1.2.2 [7]. Над \mathbb{Z}_n могат да бъдат дефинирани точно n^n ляво дистрибутивни операции.

Теорема 1.2.3 [7, II]. Необходимото и достатъчно условие функцията π да дефинира асоциативна ляво дистрибутивна операция е

$$(1) \quad \pi(x) \cdot \pi(y) = \pi(x \cdot \pi(y)),$$

за всички $x, y \in \mathbb{Z}_n$.

Така намирането на почти-пръстени над \mathbb{Z}_n се свежда до намиране на функции π , удовлетворяващи равенството (1).

Глава II. Долни граници за почти-пръстени над крайни циклични групи

2.1. Съществуващи долни граници за почти-пръстени

В статията на Клей от 1964 г. е намерена следната долна граница:

Теорема 2.1.1 [7]. За всяко $n > 2$ съществуват поне 2^{n-1} нуласиметрични почти-пръстена над \mathbb{Z}_n .

През 1985 г. Рахнев и Даскалов подобряват долната граница за броя на почти-пръстените:

Теорема 2.1.2 [20]. За всяко $n > 2$ съществуват поне:

1) $3^{\lfloor \frac{n-1}{2} \rfloor} - 1$ нуласиметрични почти-пръстена над \mathbb{Z}_n , различни от тези описани в Теорема 2.1.1;

2) $\sum_s 2^{n - \frac{n}{(n,s)}}$ ненуласиметрични почти-пръстена над \mathbb{Z}_n , където s е произволен идемпотент по модул n .

През 1986 г. Рахнев намира формула за точния брой на ненуласиметричните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n , за n отговарящо на условието на следната

Теорема 2.1.3 [21]. Нека $n = p_1 p_2 \dots p_s$, където p_1, p_2, \dots, p_s са различни прости числа. Тогава ненуласиметричните почти-пръстени над $\mathbb{Z}_n(+)$ са точно

$$1 + \sum_{i=1}^s \left\{ 1 + \sum_{j/(p_i-1)} \left[(j+1)^{\frac{n-p_i}{j}} - 1 \right] \right\}.$$

Получените резултати в следващите два параграфа са постигнати след изследване и анализ на генерираните почти-пръстени над крайни циклични групи.

2.2. Нови долни граници за нуласиметрични почти-пръстени над крайни циклични групи

В този параграф са представени резултатите, които подобряват долните граници за броя на нуласиметрични почти-пръстени над произволна циклична група от ред n .

Теорема 2.2.2. Нека $n = 2t$ и t е нечетно. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(0) = 0$, $\pi(t) = t$, $\pi(2k) = 0$, $k=1, \dots, t-1$ и

$\pi(2k+1) \in \{1, t\}$, $k=0, 1, \dots, \frac{t-1}{2}-1, \frac{t+1}{2}, \dots, t-1$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е 2^{t-1} .

Теорема 2.2.5. Нека $n = 2t$ и t е нечетно. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(0) = 0$, $\pi(t) = t$, $\pi(2k) = 0$, $k=1, \dots, t-1$, $\pi(2k+1) \in \{1, t, n-1\}$, $k=0, \dots, \frac{t-1}{2}-1, \frac{t+1}{2}, \dots, t-1$ и $\pi(n-x) = n-\pi(x)$ за всяко $x \in \mathbb{Z}_n$, тогава условие (1) е изпълнено и броят на дефинираните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е точно $3^{\frac{t-1}{2}}$.

Нека с m означим броя на нилпотентите от втора степен над (\mathbb{Z}_n, \cdot) , а с d_i $i = 1, \dots, m$ означим самите нилпотенти. За всяко n съществува поне един нилпотент $d_1 = 0$.

Теорема 2.2.6. Разглеждаме всички \mathbb{Z}_n , за които (\mathbb{Z}_n, \cdot) имат ненулеви нилпотенти от втора степен. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(d_i)=0$, $i = 1, \dots, m$ и $\pi(x) \in \{d_1, \dots, d_m\}$, $x \neq d_1, \dots, d_m$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно m^{n-m} .

Теорема 2.2.7. Нека $n = 2t$, $t \geq 3$ е нечетно число и $\pi(0) = \pi(t) = 0$. Ако двойките елементи i и $i+t$, $i = 1, \dots, t-1$ имат следните стойности за функцията π : $(0, 0)$; $(t+1, t+1)$; $(1, t+1)$ за нечетно i или $(t+1, 1)$ за четно i , тогава условие (1) е изпълнено и броят на дефинираните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е точно 3^{t-1} . Броят на различните от предходните теореми почти-пръстени е $3^{t-1} - 1$.

Теорема 2.2.8. Нека $n = 2t$, $t \geq 3$ е нечетно число и $\pi(0) = \pi(t) = 0$. Ако четворката от елементи $i, t-i, t+i$ и $n-i$, $i = 1, \dots, (t-1)/2$ има следните стойности за функцията π : $(0, 0, 0, 0)$; $(t+1, t-1, t+1, t-1)$; $(t-1, t+1, t-1, t+1)$; $(1, t-1, t+1, t-1)$ за нечетно i или $(t+1, t-1, 1, t-1)$ за четно i ; $(t-1, t+1, t-1, 1)$ за нечетно i и $(t-1, 1, t-1, t+1)$ за четно i , тогава условие (1) е изпълнено и над \mathbb{Z}_n има точно $5^{(t-1)/2} - 1$ почти-пръстена различни от тези описани в предходните теореми.

Теорема 2.2.9. Нека $n = 4t$, $t \geq 3$ е нечетно число и $\pi(tk) = 0$, $k = 0, 1, 2, 3$. Ако двойката от елементи i и j , където $i+j = 2t \pmod{n}$ за нечетно i и $i+j = n$ за четно i , $i \neq j$ и $i \neq tk$, $k = 0, 1, 2, 3$, има следните стойности за функцията π : $(0, 0)$, $(1, 2t-1)$ или $(2t-1, 1)$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно $3^{2t-2} - 1$ почти-пръстени над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.2.10. Нека $n = 4t$, $t \geq 2$ е четно число и $\pi(0) = \pi(2t) = 0$. Ако двойката елементи i и j , където $i+j = 2t \pmod{n}$ за нечетно i или $i+j = n$ за четно i имат следните стойности за функцията

$\pi: (0,0), (1,2t-1)$ или $(2t-1,1)$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно $3^{2t-1} - 1$ почти-пръстени над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.2.11. Нека $n = 2t, t \geq 4$ е четно число и $\pi(2k)=0, k=0,1, \dots, t-1$. Ако двойката от елементи i и $i+t$, където i е нечетно, има следните стойности за функцията $\pi: (0,0), (1,t+1)$ или $(t+1,1)$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно $3^{\frac{t}{2}} - 1$ почти-пръстена над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.2.12. Нека $n = 2t, t \geq 3$ е нечетно число и $\pi(0) = 0, \pi(t) = t$. Ако двойката от елементи i и $i+t, i = 1, t-1$ има стойности за функцията $\pi: (1,t+1), (t,0)$ за нечетно i или $(t+1,1), (0,t)$ за четно i , тогава условие (1) е изпълнено и броят на дефинираните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е точно 2^{t-1} .

Теорема 2.2.13. Нека $n = 2t, t \geq 2$ е четно число и $\pi(0) = 0, \pi(t) = t$. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(2k-1) = 1, k=1, \dots, t$ и $\pi(2k) \in \{0, t\}, k=1, \dots, \frac{t}{2}-1, \frac{t}{2}+1, \dots, t-1$, тогава условие (1) е изпълнено и броят на дефинираните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е точно 2^{t-2} .

За $n = 2t$, където t е нечетно число, новата долна граница за нуласиметричните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е:

$$2^{n-1} + 3^{\lfloor \frac{n-1}{2} \rfloor} + 2 \cdot 2^{t-1} - 1 + 3^{\frac{t-1}{2}} - 2 + 3^{t-1} - 1 + 5^{\frac{t-1}{2}} - 1.$$

За $n = 4t$, където t е нечетно число, новата долна граница е:

$$2^{n-1} + 2^{2t-2} + 3^{\lfloor \frac{n-1}{2} \rfloor} + 3^{2t-2} - 1 + 3^{\frac{t-1}{2}} - 1.$$

За $n = 4t$, където t е четно число, новата долна граница е:

$$2^{n-1} + 2^{2t-2} + 3^{\lfloor \frac{n-1}{2} \rfloor} + 3^{2t-1} - 1 + 3^{\frac{t}{2}} - 1.$$

От Теорема 2.2.6 получаваме следното

Следствие 2.2.14. Разглеждаме всички \mathbb{Z}_n , където (\mathbb{Z}_n, \cdot) има ненулеви нилпотенти от втора степен и нека броят m на тези нилпотенти е просто число. Нека d_k е ненулев нилпотент от втора степен и $\pi(0) = 0, \pi(d_2) = 0, \dots, \pi(d_k) = 0, k = 2, \dots, m, \pi(i) \in \{d_1, \dots, d_m\}, 0 < i < d_k, i \neq d_2, \dots, d_k$ и $\pi(i)$ има поне една ненулева стойност.

За да бъде изпълнено условие (1) за всички стойности на функцията π , трябва $\pi(d_i) = 0$ за $i = k+1, \dots, m$ и $\pi(j) \in \{d_1, \dots, d_m\}, d_k < j < n$,

$j \neq d_i$, т.е. с тези стойности на функцията π получаваме почти-пръстени отговарящи на конструкцията в Теорема 2.2.6.

Това следствие е доказателство на една от намерените зависимости, които се използват при генерирането на почти-пръстените.

	Съществуваща долна граница	Нови конструкции	Нова долна граница
\mathbb{Z}_3	6		-
\mathbb{Z}_4	10	4	14
\mathbb{Z}_5	24		-
\mathbb{Z}_6	40	21	61
\mathbb{Z}_7	90		-
\mathbb{Z}_8	154	101	255
\mathbb{Z}_9	336	728	1 064
\mathbb{Z}_{10}	592	143	735
\mathbb{Z}_{11}	1 266		-
\mathbb{Z}_{12}	2 290	1 145	3 435
\mathbb{Z}_{13}	4 824		-
\mathbb{Z}_{14}	8 920	1 005	9 925
\mathbb{Z}_{15}	18 570		-
\mathbb{Z}_{16}	34 954	16 779 545	16 814 499
\mathbb{Z}_{17}	72 096		-
\mathbb{Z}_{18}	137 632	14 356 681	14 494 313
\mathbb{Z}_{19}	281 826		-
\mathbb{Z}_{20}	543 970	269 201	813 171
\mathbb{Z}_{21}	1 107 624		-
\mathbb{Z}_{22}	2 156 200	64 461	2 220 661
\mathbb{Z}_{23}	4 371 450		-
\mathbb{Z}_{24}	8 565 754	4 373 301	12 938 955
\mathbb{Z}_{25}	17 308 656	95 367 431 640 624	95 367 448 949 280
\mathbb{Z}_{26}	34 085 872	555 983	34 641 855
\mathbb{Z}_{27}	68 703 186	282 429 536 480	282 498 239 666
\mathbb{Z}_{28}	135 812 051	67 646 585	203 458 636
\mathbb{Z}_{29}	273 218 424		-
Σ			

Таблица 1. Долни граници за нуласиметрични почти-пръстени
(част 1)

	Точен брой	Не описани
\mathbb{Z}_3	6	0
\mathbb{Z}_4	16	2
\mathbb{Z}_5	28	4
\mathbb{Z}_6	65	4
\mathbb{Z}_7	111	21
\mathbb{Z}_8	349	94
\mathbb{Z}_9	1 169	105
\mathbb{Z}_{10}	807	72
\mathbb{Z}_{11}	1 311	45
\mathbb{Z}_{12}	4 467	1 032
\mathbb{Z}_{13}	5 263	439
\mathbb{Z}_{14}	10 505	580
\mathbb{Z}_{15}	21 783	3 213
\mathbb{Z}_{16}	16 834 653	20 154
\mathbb{Z}_{17}	72 816	720
\mathbb{Z}_{18}	15 032 215	537 902
\mathbb{Z}_{19}	286 380	4 554
\mathbb{Z}_{20}	876 919	63 748
\mathbb{Z}_{21}	1 164 023	56 399
\mathbb{Z}_{22}	2 225 545	4 884
\mathbb{Z}_{23}	4 371 615	165
\mathbb{Z}_{24}	15 821 973	2 883 018
\mathbb{Z}_{25}	95 367 449 527 555	578 275
\mathbb{Z}_{26}	34 749 177	107 322
\mathbb{Z}_{27}	286 174 087 734	3 675 848 068
\mathbb{Z}_{28}	207 919 830	4 461 194
\mathbb{Z}_{29}	273 300 895	82 471
Σ	95 654 196 317 210	3 684 665 400

Таблица 1. Долни граници за нуласиметрични почти-пръстени
(част 2)

Съществуващите долни граници в Таблица 1 са получени от Теореме 2.1.1 и 2.1.2.

Новите конструкции получаваме от Теореме 2.2.2, 2.2.5–2.2.13.

2.3. Нови долни граници за ненуласиметрични почти-пръстени над крайни циклични групи

В този параграф са представени резултатите, които подобряват долните граници за броя на ненуласиметрични почти-пръстени над произволна циклична група от ред n .

Теорема 2.3.3. Нека $n = 2p^2$ и $p > 2$ е просто число. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(0) = p^2$, $\pi(k) \in \{1, p^2, n-1\}$ и $\pi(n-k) = n-\pi(k)$, $k=1, 2, \dots, p^2-1, p^2+1, \dots, n-1$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно 3^{p^2-1} .

Теорема 2.3.4. Нека $n = 2p^2$ и $p > 2$ е просто число. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(kp) = p^2$, $k=0, 1, \dots, 2p-1$ и $\pi(x) \in \{p, p^2, n-p\}$, $x \neq kp$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно $3^{2p(p-1)}$.

Теорема 2.3.6. Нека $n = 4p$, $p > 2$ е просто число и $e > 1$ е четният идемпотент. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(2k) = e$, $\pi(2k+1) \in \{e, n-e+2\}$, $k=0, 1, \dots, 2p-1$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно 2^{2p} .

Като следствие от Теорема 2.3.6, за $n=12$ се получава Твърдение 6 от [20].

Теорема 2.3.7. Нека $n = 4p$, $p > 2$ е просто число и $e > 1$ е четният идемпотент. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(2k) = e$, $\pi(2k+1) \in \{1, e, 2p+1\}$, $k=0, 1, \dots, 2p-1$ и $\pi(2j+1)+2p = \pi(2j+1+2p)$ за $\pi(2j+1) \in \{1, 2p+1\}$, $j=0, 1, \dots, 2p-1$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно 3^p .

Теорема 2.3.8. Нека $n = 4p$, $p > 2$ е просто число и $e > 1$ е нечетният идемпотент. Ако за функциите π е изпълнено $\pi(pk) = e$, $k=0, 1, 2, 3$, $\pi(x) \in \{1, e, 2p-1\}$ и $\pi((2p-1)x) = 2p-\pi(x)$, $x \not\equiv p \pmod{n}$, тогава те дефинират почти-пръстени над \mathbb{Z}_n и броят им е точно 3^{2p-2} .

Теорема 2.3.9. Нека $n = 4p$, $p > 2$ е просто число и $\pi(4k)=e$, $k=0, 1, \dots, p-1$, където e е четен идемпотент. Ако тройката от елементи $4i+2$, $4i+p+2$ и $4i+3p+2$, $i = 0, 1, \dots, p-1$ има следните стойности за функцията π : $(n-e+2, 1, 2p+1)$, $(n-e+2, 2p+1, 1)$, (e, e, e) или $(e, n-e+2, n-e+2)$ тогава условие (1) е изпълнено и има точно 4^p-2^p почти-пръстена над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.3.10. Ако $n = 4p$, $p > 2$ е просто число и $\pi(4k)=e$, $k=0, 1, \dots, p-1$, където e е четен идемпотент. Ако тройката от елементи $4i+2$,

$4i+p+2$ и $4i+3p+2$, $i = 0, 1, \dots, p-1$ има следните стойности за функцията π : $(n-e+2, 1, 1)$, $(e, \{e|n-e+2\}, \{e|n-e+2\})$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно 5^p-4^p почти-пръстена над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.3.11. Нека $n = 2p^2$, $p > 2$ е просто число и $\pi(0) = \pi(p^2) = p^2$. Ако четворката от елементи ip , i , $i+2p$ и $i+4p$, $i = 1, \dots, p-1, p+1, \dots, 2p-1$ има следните стойности за функцията π : $(p, 1, 1, 1)$ или $(p^2, \{p^2|p\}, \{p^2|p\}, \{p^2|p\})$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно $9^{(p^2-1)/2}-8^{(p^2-1)/2}$ почти-пръстена над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

Теорема 2.3.12. Нека $n = 2p^2$, $p > 2$ е просто число и $\pi(0) = \pi(p^2) = p^2$. Ако четворката от елементи $n-ip$, i , $i+2p$ и $i+4p$, $i = 1, \dots, p-1, p+1, \dots, 2p-1$ има следните стойности за функцията π : $(n-p, 1, 1, 1)$ или $(p^2, \{p^2|n-p\}, \{p^2|n-p\}, \{p^2|n-p\})$, тогава условие (1) е изпълнено и има точно $9^{(p^2-1)/2}-8^{(p^2-1)/2}$ почти-пръстена над \mathbb{Z}_n различни от описаните в предходните теореми.

За $n = 2p^2$, където $p > 2$ е просто число, новата долна граница за ненуласиметричните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е:

$$\sum_s 2^{n-\frac{n}{(n,s)}} + 3^{p^2-1} + 3^{2p(p-1)} - 1 + 2(9^{(2p-1)/2} - 8^{(2p-1)/2}),$$

където s е произволен идемпотент по модул n .

За $n = 4p$, където $p > 2$ е просто число, новата долна граница за ненуласиметричните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n е:

$$\sum_s 2^{n-\frac{n}{(n,s)}} + 2^{2p} + 3^p + 3^{2p-2} - 3 + 5^p - 2^p,$$

където s е произволен идемпотент по модул n .

В следващата таблица съществуващите долни граници са получени от Теорема 2.1.2 и 2.1.3.

Новите конструкции получаваме от Теорема 2.3.3, 2.3.4, 2.3.6–2.3.12.

	Съществ. долна граница	Нови конст- рукции	Нова долна граница	Точен брой	Не описани
\mathbb{Z}_3	1			1	0
\mathbb{Z}_4	1			1	0
\mathbb{Z}_5	1			1	0
\mathbb{Z}_6	33			33	0
\mathbb{Z}_7	1			1	0
\mathbb{Z}_8	1			1	0
\mathbb{Z}_9	1			1	0
\mathbb{Z}_{10}	393			393	0
\mathbb{Z}_{11}	1			1	0
\mathbb{Z}_{12}	769	286	1 055	1 055	0
\mathbb{Z}_{13}	1			1	0
\mathbb{Z}_{14}	5 256			5 256	0
\mathbb{Z}_{15}	6 215			6 215	0
\mathbb{Z}_{16}	1			1	0
\mathbb{Z}_{17}	1			1	0
\mathbb{Z}_{18}	66 049	542 931	608 980	610 684	1 704
\mathbb{Z}_{19}	1			1	0
\mathbb{Z}_{20}	98 305	10 918	109 223	109 847	624
\mathbb{Z}_{21}	304 834			304 834	0
\mathbb{Z}_{22}	1 111 088			1 111 088	0
\mathbb{Z}_{23}	1			1	0
\mathbb{Z}_{24}	2 162 689			2 619 758	457 069
\mathbb{Z}_{25}	1			1	0
\mathbb{Z}_{26}	17 400 576			17 400 576	0
\mathbb{Z}_{27}	1			1	0
\mathbb{Z}_{28}	18 874 369	628 006	19 502 375	19 570 310	67 935
\mathbb{Z}_{29}	1			1	0
Σ				41 740 064	527 332

Таблица 2. Долни граници за ненуласиметрични почти-пръстени

Част от резултатите в този глава са публикувани в [18], [19] и [10], като не са публикувани доказателствата на Теорема 2.2.8–2.2.13, Следствие 2.2.14 и Теорема 2.3.9–2.3.12.

Глава III. Генериране на почти-пръстени над крайни циклични групи

3.1. Нови алгоритми

Коректността на алгоритмите и програмите за генериране е проверена с известния брой на почти-пръстените над крайни циклични групи над \mathbb{Z}_n , $n \leq 15$. За проверката на брой за $n \geq 16$ са използвани точните резултати на Jacobson [12] от 1966 г. за \mathbb{Z}_n , където n е просто число и броя на ненуласиметричните почти-пръстени описани в [21] (Теорема 2.1.3) от 1986 г.

Алгоритъм 1

В разработените програми представяме един почти-пръстен с помощта на функцията π , като за съхраняването на стойностите на π използваме едномерен масив от цели числа pi .

Функциите π се построяват последователно, като в масивът pi се добавят елементи, изпълняващи равенство (1). Ако новият елемент на π не отговаря на (1), се връщаме на предходното ниво. При пресмятането на (1), в дясната част на равенството може да се получи $x \cdot \pi(y)$ да е по-голямо от намерените елементи до този момент. В този случай допускаме, че новият елемент изпълнява условие (1).

Понеже не всички елементи са проверени дали отговарят на условие (1), всяка намерена по този начин функция π се проверява наново за това дали всеки два нейни елемента отговарят на (1).

С този алгоритъм са генерирани и е намерен броя на всички почти-пръстени над \mathbb{Z}_n , $n \leq 23$. Освен това използваме алгоритъма и за проверка на верността на следващите по-ефективни алгоритми.

С генерирането на тези почти-пръстени са направени редица хипотези за долни граници на почти-пръстените и за някои зависимости, които са използвани за да се намери броя на почти-пръстените за по-големи n .

Алгоритъм 2

По определение за да бъде изпълнено условие (1), стойностите на функцията π трябва да са подгрупа на мултипликативната група (\mathbb{Z}_n, \cdot) .

Във функцията за проверка на условие (1), ако дясната част на (1) е по-голяма от индекса на последния намерен елемент, се прави

допълнителна проверка, за това дали новата стойност на π образува мултипликативна подгрупа с намерените до момента стойности на π .

Скоростта на програмата не се подобрява, но идеята може да се развие по следния начин: Функциите π могат да се генерират само от елементи на мултипликативна подгрупа, намерена предварително.

Алгоритъм 3

В този алгоритъм правим пълна проверка на условие (1) за новите елементи на функцията π . В някои случаи това означава непоследователно добавяне на нови елементи на произволно място в масива pi .

Тези “непоследователни” елементи не могат да се запишат директно в масива pi . Използваме два нови масива pi_2 и pi_n . В първия записваме стойността на “непоследователния” елемент, който е получен в резултат на $x \cdot \pi(y)$, а във втория масив записваме броя на появяванията на този стойност на тази позиция, понеже тя може да се получи при произведението на различни числа. Използва се и масив с указатели pi_ptr към списъци с тези “непоследователни” елементи. Това помага при обратния ход на алгоритъма те да се премахнат по-лесно.

При този начин на работа, след като се намерят всички елементи на една функция π , тя не трябва да се проверява наново за изпълнението на условие (1) за всички нейни елементи.

Практически алгоритъмът работи линейно спрямо броя на почти-пръстените над \mathbb{Z}_n . Броят на почти-пръстените нараства поне два пъти спрямо предходно n . Спрямо n сложността на алгоритъма е 2^n .

Зависимости на почти-пръстените използвани в алгоритмите

С описаните по горе алгоритми не може да получим броя и да генерираме почти-пръстените над \mathbb{Z}_n за $n \geq 24$, където (\mathbb{Z}_n, \cdot) има ненулеви нилпотенти от втора степен, понеже броят на тези почти-пръстени е огромен (това се вижда от долната граница описана в Теорема 2.2.6) и не могат да бъдат генерирани в реално време.

В този случай за да пресметнем броя на тези почти-пръстени, не генерираме почти-пръстените описани в Теорема 2.2.6. По време на генерацията на пропускаме цели групи почти-пръстени отговарящи на Теорема 2.2.6. След това пресмятаме броя на пропуснатите почти-пръстени, както е описано в Следствие 2.2.14.

По този начин пресмятаме броя на почти пръстените над \mathbb{Z}_{25} и над \mathbb{Z}_{27} .

Например над \mathbb{Z}_{25} броят на всички почти пръстени описани в Теорема 2.2.6 е 5^{20} или 95367431640625. Съгласно Следствие 2.2.14 ние не генерираме почти-пръстени със стойности за функцията π :

$0, x_{11}, x_{12}, x_{13}, x_{14}, 0;$
 $0, 0, 0, 0, 0, 0, x_{21}, x_{22}, x_{23}, x_{24}, 0;$
 $0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, x_{31}, x_{32}, x_{33}, x_{34}, 0$ и
 $0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, x_{41}, x_{42}, x_{43}, x_{44}, 0,$

където $x_{ij} \in \{d_1, \dots, d_m\}$ и поне един от $x_{ik}, k=1, 2, 3, 4$ има ненулева стойност; В този случай генерираме почти-пръстени описани от Теорема 2.2.6, които имат стойност за функцията π :

$0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, x_{51}, x_{52}, x_{53}, x_{54},$
и техният брой е само $5^4 = 625$. За \mathbb{Z}_{25} програмата генерира 17887556 почти-пръстена, а броят на всички почти-пръстени над \mathbb{Z}_{25} е $17887556 + 5^{20} - 5^4 = 95367449527556$.

	Брой почти-пръстени	Алгоритъм 1	Алгоритъм 3
\mathbb{Z}_{15}	27 998	0:00	0:00
\mathbb{Z}_{16}	16 834 654	1:40	0:28
\mathbb{Z}_{17}	72 817	0:01	0:01
\mathbb{Z}_{18}	15 642 899	2:50	0:37
\mathbb{Z}_{19}	286 381	0:04	0:02
\mathbb{Z}_{20}	986 766	0:22	0:06
\mathbb{Z}_{21}	1 468 857	0:25	0:11
\mathbb{Z}_{22}	3 336 633	0:51	0:22
\mathbb{Z}_{23}	4 371 616	1:07	0:30
\mathbb{Z}_{24}	18 441 731	34:20	2:05
\mathbb{Z}_{25}	95 367 449 527 556	»	»
\mathbb{Z}_{26}	52 149 753	»	6:03
\mathbb{Z}_{27}	286 174 087 735	»	»
\mathbb{Z}_{28}	227 490 140	»	25:17
\mathbb{Z}_{29}	273 300 896	»	35:00

Време за изпълнение на програмите с алгоритми 1 и 3 в минути и секунди. Програмите са изпълнени на CPU: Intel(R) Core(TM)2 Duo P8600 @ 2.40GHz

3.2. Точен брой на почти пръстените над \mathbb{Z}_n , $3 \leq n \leq 29$

С помощта на алгоритмите, описани в предходния параграф, е намерен точния брой на почти-пръстените над \mathbb{Z}_n , $16 \leq n \leq 29$.

	Нула- симетрични	Ненула- симетрични	Точен брой
\mathbb{Z}_3	6	1	7
\mathbb{Z}_4	16	1	17
\mathbb{Z}_5	28	1	29
\mathbb{Z}_6	65	33	98
\mathbb{Z}_7	111	1	112
\mathbb{Z}_8	349	1	350
\mathbb{Z}_9	1 169	1	1 170
\mathbb{Z}_{10}	807	393	1 200
\mathbb{Z}_{11}	1 311	1	1 312
\mathbb{Z}_{12}	4 467	1 055	5 522
\mathbb{Z}_{13}	5 263	1	5 264
\mathbb{Z}_{14}	10 505	5 256	15 761
\mathbb{Z}_{15}	21 783	6 215	27 998
\mathbb{Z}_{16}	16 834 653	1	16 834 654
\mathbb{Z}_{17}	72 816	1	72 817
\mathbb{Z}_{18}	15 032 215	610 684	15 642 899
\mathbb{Z}_{19}	286 380	1	286 381
\mathbb{Z}_{20}	876 919	109 847	986 766
\mathbb{Z}_{21}	1 164 023	304 834	1 468 857
\mathbb{Z}_{22}	2 225 545	1 111 088	3 336 633
\mathbb{Z}_{23}	4 371 615	1	4 371 616
\mathbb{Z}_{24}	15 821 973	2 619 758	18 441 731
\mathbb{Z}_{25}	95 367 449 527 555	1	95 367 449 527 556
\mathbb{Z}_{26}	34 749 177	17 400 576	52 149 753
\mathbb{Z}_{27}	286 174 087 734	1	286 174 087 735
\mathbb{Z}_{28}	207 919 830	19 570 310	227 490 140
\mathbb{Z}_{29}	273 300 895	1	273 300 896

Таблица 3. Точен брой почти-пръстени над \mathbb{Z}_n , $3 \leq n \leq 29$.

Получените резултати съвпадат с намерения точен брой на почти-пръстените над \mathbb{Z}_n , където n е просто число [12] и с точния брой на ненуласиметричните почти-пръстени описани в Теорема 2.1.3.

3.3. Примери за почти-пръстени

При изследването на почти-пръстените се използва следния запис $\langle k (x_0 x_1 \dots x_{n-1}) \rangle$, където k е поредния номер при генерирането на почти-пръстените, а x_i е стойността на функцията $\pi: x_i = \pi(i)$, $i \in \mathbb{Z}_n$.

Например $2 (0 0 0 1)$ означава втория почти-пръстен над \mathbb{Z}_4 със стойности на съответната функция $\pi: \pi(0)=\pi(1)=\pi(2)=0, \pi(3)=1$.

Таблицата за събиране на елементите на почти-пръстен е същата, като таблицата за събиране на \mathbb{Z}_n . Таблицата за умножение на елементите на описания почти-пръстен получаваме, като използваме правилото за умножение на елементите на почти-пръстен: $p * q = \pi(p) \cdot q$.

Например за почти-пръстенът

$$63 (0 5 4 0 2 1)$$

над \mathbb{Z}_6 , таблиците за събиране и умножение са следните:

+	0	1	2	3	4	5	*	0	1	2	3	4	5
0	0	1	2	3	4	5	0	0	0	0	0	0	0
1	1	2	3	4	5	0	1	0	5	4	3	2	1
2	2	3	4	5	0	1	2	0	4	2	0	4	2
3	3	4	5	0	1	2	3	0	0	0	0	0	0
4	4	5	0	1	2	3	4	0	2	4	0	2	4
5	5	0	1	2	3	4	5	0	1	2	3	4	5

За този почти-пръстен не е изпърлен десния дистрибутивен закон:

$$(1+2)*1 = \pi(3) \cdot 1 = 0 \cdot 1 = 0 \neq 3 = 5+4 = \pi(1) \cdot 1 + \pi(2) \cdot 1 = 1*1 + 2*1.$$

В дисертацията са представени различни групи почти-пръстени отговарящи на условията на теоремите от глава II.

3.4. Инструменти за изследване на почти-пръстени

За подпомагане на анализирането на генерираните почти-пръстени е използван продукт, с чиято помощ визуално могат да се намерят връзки между почти-пръстените над една циклична група и да бъдат направени различни хипотези. Някои от тези хипотези са довели до твърденията в настоящата работа.

Нека f е групов автоморфизъм над $(\mathbb{Z}_n, +)$ и допусваме, че $f(1) = s$, където $(n, s) = 1$. Предполагаме, че π_1 и π_2 дефинират две асоциативни операции $*_1$ и $*_2$ съответно. Тогава според [7, Теорема III] f е изоморфизъм на почти-пръстени тогава и само тогава, когато

$$(3) \quad \pi_1(p) = \pi_2(p \cdot s),$$

за всяко $p \in \mathbb{Z}_n$. Използваме равенство (3) за намиране на всички класове от изоморфни почти-пръстени над \mathbb{Z}_n .

Създаден е програмен продукт, с чиято помощ от вече генерираните почти-пръстени се намират класовете от изоморфни почти-пръстени.

Алгоритъм за намиране на неизоморфни почти-пръстени

В [17] са представени всички класове от изоморфни почти-пръстени над циклични групи от ред ≤ 8 . В дисертацията е представен алгоритъм, с който се намират всички класове от изоморфни почти-пръстени (неизоморфни почти-пръстени) над циклични групи от ред ≤ 29 (с изключение на 25 и 27).

Намирането на неизоморфните почти-пръстени и на съответните класове става с линейна сложност спрямо броя на всички почти-пръстени.

	Почти-пръстени	Неизоморфни п-п
\mathbb{Z}_3	7	5
\mathbb{Z}_4	17	12
\mathbb{Z}_5	29	10
\mathbb{Z}_6	98	60
\mathbb{Z}_7	112	24
\mathbb{Z}_8	350	135
\mathbb{Z}_9	1170	222
\mathbb{Z}_{10}	1200	329
\mathbb{Z}_{11}	1312	139
\mathbb{Z}_{12}	5522	1749
\mathbb{Z}_{13}	5264	454
\mathbb{Z}_{14}	15761	2716
\mathbb{Z}_{15}	27998	3817
\mathbb{Z}_{16}	16834654	2114460
\mathbb{Z}_{17}	72817	4572
\mathbb{Z}_{18}	15642899	2610019
\mathbb{Z}_{19}	286381	15957
\mathbb{Z}_{20}	986766	128966
\mathbb{Z}_{21}	1468857	124447
\mathbb{Z}_{22}	3336633	334065
\mathbb{Z}_{23}	4371616	198808
\mathbb{Z}_{24}	18441731	2376382
\mathbb{Z}_{26}	52149753	4347239
\mathbb{Z}_{28}	227490140	19133400
\mathbb{Z}_{29}	273300896	9761352

Таблица 4. Брой неизоморфни почти-пръстени над \mathbb{Z}_n

Броят на почти-пръстените над \mathbb{Z}_n в един клас от изоморфни почти-пръстени съответства на делителите на $\varphi(n)$.

	Класове изом.п-п	Класове от изом. п-п/брой изом. п-п в тях						
\mathbb{Z}_3	5	$3_{/1}$	$2_{/2}$					
\mathbb{Z}_4	12	$7_{/1}$	$5_{/2}$					
\mathbb{Z}_5	10	$3_{/1}$	$1_{/2}$	$6_{/4}$				
\mathbb{Z}_6	60	$22_{/1}$	$38_{/2}$					
\mathbb{Z}_7	24	$3_{/1}$	$2_{/2}$	$3_{/3}$	$16_{/6}$			
\mathbb{Z}_8	135	$18_{/1}$	$68_{/2}$	$49_{/4}$				
\mathbb{Z}_9	222	$9_{/1}$	$18_{/2}$	$15_{/3}$	$180_{/6}$			
\mathbb{Z}_{10}	329	$22_{/1}$	$25_{/2}$	$282_{/41}$				
\mathbb{Z}_{11}	139	$3_{/1}$	$2_{/2}$	$7_{/5}$	$127_{/10}$			
\mathbb{Z}_{12}	1749	$106_{/1}$	$578_{/2}$	$1065_{/4}$				
\mathbb{Z}_{13}	454	$3_{/1}$	$1_{/2}$	$3_{/3}$	$6_{/4}$	$11_{/6}$	$430_{/12}$	
\mathbb{Z}_{14}	2716	$22_{/1}$	$38_{/2}$	$91_{/3}$	$2565_{/6}$			
\mathbb{Z}_{15}	3817	$22_{/1}$	$82_{/2}$	$473_{/4}$	$3240_{/8}$			
\mathbb{Z}_{16}	2114460	$58_{/1}$	$626_{/2}$	$19216_{/4}$	$2094560_{/8}$			
\mathbb{Z}_{17}	4572	$3_{/1}$	$1_{/2}$	$3_{/4}$	$30_{/8}$	$4535_{/16}$		
\mathbb{Z}_{18}	2610019	$194_{/1}$	$1815_{/2}$	$2995_{/3}$	$2605015_{/6}$			
\mathbb{Z}_{19}	15957	$3_{/1}$	$2_{/2}$	$2_{/3}$	$13_{/6}$	$64_{/9}$	$15873_{/18}$	
\mathbb{Z}_{20}	128966	$106_{/1}$	$502_{/2}$	$10302_{/4}$	$118056_{/8}$			
\mathbb{Z}_{21}	124447	$22_{/1}$	$102_{/2}$	$91_{/3}$	$125_{/4}$	$3571_{/6}$	$120536_{/12}$	
\mathbb{Z}_{22}	334065	$22_{/1}$	$38_{/2}$	$703_{/5}$	$333302_{/10}$			
\mathbb{Z}_{23}	198808	$3_{/1}$	$2_{/2}$	$187_{/11}$	$198616_{/22}$			
\mathbb{Z}_{24}	2376382	$469_{/1}$	$9143_{/2}$	$127796_{/4}$	$2238974_{/8}$			
\mathbb{Z}_{26}	4347239	$22_{/1}$	$25_{/2}$	$91_{/3}$	$282_{/4}$	$2258_{/6}$	$4344561_{/12}$	
\mathbb{Z}_{28}	19133400	$106_{/1}$	$578_{/2}$	$1530_{/3}$	$1065_{/4}$	$346904_{/6}$	$18783217_{/12}$	
\mathbb{Z}_{29}	9761352	$3_{/1}$	$1_{/2}$	$6_{/4}$	$19_{/7}$	$1165_{/14}$	$9760158_{/28}$	

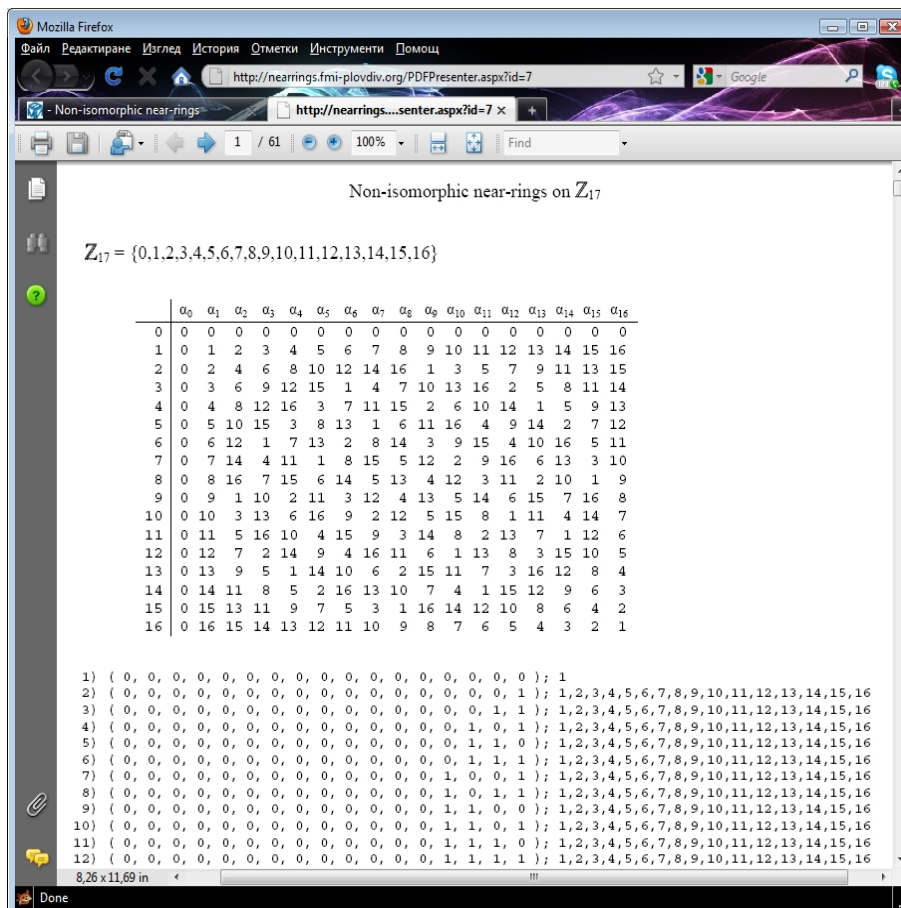
Таблица 6. Брой класове от изоморфни почти-пръстени по броя на изоморфните почти-пръстени в тях

Разработена е библиотека от функции, с чиято помощ се проверяват различни свойства на генерираните почти-пръстени или на намерените неизоморфни почти-пръстени.

В дисертацията са представя списък на всички дистрибутивни почти-пръстени над \mathbb{Z}_n , $n \leq 23$.

3.5. Динамичен уеб сайт за публикуване на резултатите

Създаден е динамичен уеб сайт <http://nearrings.fmi-plovdiv.org>, в който са публикувани неизоморфните почти-пръстени над крайни циклични групи от ред по-малък или равен на 29 (с изключение на 25 и 27). Публикувани са и всички регулярни почти-пръстени над същите крайни циклични групи.

Част от резултатите в тази глава са публикувани в [9] и [11], като в статия [9] са публикуваните резултатите до $n \leq 23$.

Перспективи за развитие

С използването на нови намерени зависимости може да се подобри значително използвания алгоритъм и с негова помощ да бъдат генерирани и да бъде намерен точния брой на почти-пръстените над \mathbb{Z}_n , $n > 29$. Значително ускорение може да се постигне с паралелни алгоритми и компютри.

Намирането на тези почти-пръстени може да доведе до формулирането на нови теореми, подобряване на намерените досега долни граници и обобщаването на някои от вече представените теореми.

Друга възможна цел за развитие е пълното теоритично описание на почти-пръстените над циклични групи с ред ≤ 16 .

Освен това ще бъдат изследвани различни свойства на намерените почти-пръстени, като строга регулярност, π -регулярност, N -регулярност, обобщена регулярност и др.

Апробация на резултатите

Резултатите, получени в изследването, са използвани в следните университетски проекти:

- ИС-М-4/2008 на Фонд научни изследвания към Пловдивски университет “П. Хилендарски”.

Част от резултатите, получени в дисертационния труд, са докладвани на следните национални и международни конференции и семинари:

- Юбилейна международна конференция REMIA 2010, Пловдив, 10–12 декември 2010 г.;
- Национален семинар по теория на кодирането, В. Търново, 17–19 декември 2010 г. Велико Търново

Авторска справка за приносите в дисертационния труд

Поставените в увода цели са постигнати.

Приносите в дисертационния труд са:

1. Разработени са алгоритми, с които са генерирани и е намерен точния брой на всички почти-пръстени над крайни циклични групи от ред по-малък или равен на 29.

2. Разработена е програма за подпомагане на визуалното изследване на намерените почти-пръстени;

3. Използвайки генерираните почти-пръстени са направени хипотези и формулирани теореми, подобряващи досега известните долни граници на броя на почти-пръстените над крайни циклични групи. По конкретно са формулирани и доказани:

– 10 теореми подобряващи долната граница на нуласиметрични почти-пръстени над крайни циклични групи;

– 9 теореми подобряващи долната граница на ненуласиметрични почти-пръстени над крайни циклични групи;

– Следствие доказващо зависимост, която се използва в алгоритъма за намиране на броя на почти-пръстените.

С представените твърдения се описват:

– повече от 98 процента от нуласиметричните;

– повече от 99.5 процента от ненуласиметричните почти-пръстени над крайни циклични групи от ред по-малък от 30.

Напълно са описани ненуласиметричните почти-пръстени над \mathbb{Z}_n , $n \leq 17$.

4. Описани са алгоритми, с чиято помощ са намерени всички класове от изоморфни почти-пръстени над крайни циклични групи от ред по-малък или равен на 29 (с изключение на 25 и 27).

5. Разработени са програмни средства и библиотеки от функции за изследване на почти-пръстените. С тях намерените неизоморфни почти-пръстени са изследвани за дистрибутивност, регулярност и др.

Създаден е динамичен уеб сайт nearrings.fmi-plovdiv.org за публикуване на резултатите от изследването на почти-пръстените.

Намерени са няколко технически грешки в [17].

Връзките между приносите, целите, задачите, мястото на описание в дисертационния труд и направените публикации са следните:

Принос	Цел	Задачи	Параграф	Публикации
1	I	А, Е	3.1	[11]
2	II	Б	3.4	
3	III	Г, Д	2.2, 2.3	[18], [19], [10]
4	IV	Ж	3.4	[9]
5	IV	З	3.4	[9]

Благодарности

Изказвам най-сърдечна благодарност на научния си ръководител проф. д-р Асен Рахнев, на колегите от катедрата и от ФМИ на ПУ “П. Хилендарски” за съветите, препоръките и съдействието.

Публикации по дисертационния труд

1. Rahnev A. K., A. A. Golev, Computing Near-rings on Finite Cyclic Groups, *Compt. rend. Acad. bulg. Sci.*, 63, No. 5, 2010, 645–650, ISSN 1310-1331, IF 2009:0.204.

2. Rahnev A. K., A. A. Golev, Some New Lower Bounds for the Number of Near-Rings on Finite Cyclic Groups, *International Journal of Pure and Applied Mathematics*, 59, No. 1, 2010, 59–75, ISSN 1311-8080.

3. Golev A., A. Rahnev, Computing Classes of Isomorphic Near-rings on Cyclic Groups of Order up to 23, *Scientific Works, Plovdiv University*, vol. 37, book 3, Mathematics, 2010, 53–66, ISSN 0204-5249.

4. Golev A., Algorithms for Generating Near-rings on Finite Cyclic Groups, *Proceedings of the Anniversary International Conference REMIA 2010, Plovdiv*, 10–12 December 2010, 255–262, ISBN 978-954-423-648-9.

5. Golev A. A., A. K. Rahnev, Computing Near-rings on Finite Cyclic Groups of Order up to 29, *Compt. rend. Acad. bulg. Sci.*, 64, No. 4, 2011, 461–468, ISSN 1310–1331, IF 2009:0.204.

Литература

- [1] Рахнев А. К., π -регулярност в почти-пръстени, Научни трудове на ПУ "П. Хилендарски", 20(1982), 11–31.
- [2] Рахнев А., Върху някои класове дистрибутивни почти-пръстени, Сборник работи на млади научни работници, Пловдив, 1983, 184–191.
- [3] Рахнев А. К., Обобщено регулярни почти-пръстени и пръстени, Автореферат на дисертация за присъждане на научната степен "Кандидат на математическите науки", София, 1987.
- [4] Aichinger E., F. Binder, J. Ecker, R. Eggetsberger, P. Mayr and C. Nöbauer. SONATA: Systems Of Nearrings And Their Applications, Package for the group theory system GAP4. Johannes Kepler University Linz, Austria, 2008. <http://www.algebra.uni-linz.ac.at/sonata/>
- [5] Atagün A. O., IFP Ideals in Near-Rings, Hacettepe Journal of Mathematics and Statistics, Volume 39 (1) (2010), 17–21.
- [6] Choi S. J., Quasiideals of a P -Regular Near-Ring, International Journal of Algebra, Vol. 4, 2010, no. 11, 501–506.
- [7] Clay J. R., The near-rings on a finite cycle group, Amer. Math. Monthly, 71, 1964, 47–50.
- [8] Clay J. R., The near-rings on groups of low order, Math. Zeitschr., 104, 1968, 364–371.
- [9] Golev A., A. Rahnev, Computing Classes of Isomorphic Near-rings on Cyclic Groups of Order up to 23, Scientific Works, Plovdiv University, vol. 37, book 3, Mathematics, 2010, 53–66, ISSN 0204–5249.
- [10] Golev A. A., A. K. Rahnev, Computing Near-rings on Finite Cyclic Groups of Order up to 29, Compt. rend. Acad. bulg. Sci. 64, No. 4, 2011, 461–468, ISSN 1310–1331, IF 2009:0.204.
- [11] Golev A., Algorithms for Generating Near-rings on Finite Cyclic Groups, Proceedings of the Anniversary International Conference REMIA 2010, Plovdiv, 10–12 December 2010, 255–262, ISBN 978–954–423–648–9.
- [12] Jacobson R. A., The structure of near-rings on a group of prime order, Amer. Math. Monthly, 73, 1966, 59–61.

- [13] Meldrum J., Near-rings and their links with groups, Pitman Publ. Co. (Research Note Series, No 134), 1985.
- [14] Nandakumar P., BI-Regular Near-Rings, Southeast Asian Bulletin of Mathematics (2009) 33: 491–496.
- [15] Narmada S., S. Anil Kumar, Characterizations of Strongly Regular Near-Rings, Far East Journal of Mathematical Sciences (FJMS), Volume 48, Issue 2, Pages 211–216 (2011).
- [16] Pilz G., Near-rings, North-Holland, Amst., 23, 1977.
- [17] Pilz G., Near-rings, North-Holland, Amst., Revised edition, 23, 1983.
- [18] Rahnev A. K., A. A. Golev, Computing Near-rings on Finite Cyclic Groups, Compt. rend. Acad. bulg. Sci., 63, No. 5, 2010, 645–650, ISSN 1310-1331, IF 2009:0.204 .
- [19] Rahnev A. K., A. A. Golev, Some New Lower Bounds for the Number of Near-Rings on Finite Cyclic Groups, International Journal of Pure and Applied Mathematics, 59, No. 1, 2010, 59–75, ISSN 1311–8080.
- [20] Rakhnev A. K., G. A. Daskalov, Construction of near-rings on finite cyclic groups, Math. and Math. Education, Sunny Beach, Bulgaria, 1985, 280-288.
- [21] Rakhnev A. K., On near-rings, whose additive groups are finite cyclics, Compt. rend. Acad. bulg. Sci., 39, 1986, No. 5, 13–14.
- [22] Yerby R., H. Heatherly, On near-rings of low orders, Near-Ring Newsletter, 7, 1984, 14–22.